

مختصری درباره مخالفان مذاکرات

عبدالجواد موسوی روزنامه‌نگار

۱ این‌هایی که نفس مذاکره را امری مذموم می‌دانند یا مذاکره کنندگان را به چیزهای ناجوری متهم می‌کنند یا چیزی از ساختار قدرت در این مملکت نمی‌دانند یا اینکه خودشان رزده‌اند به نادانی تا منافع فردی و جمعی‌شان را تأمین کنند. اگر گزینه اول درست باشد که اصلاً صلاحیت اظهار نظر در این حوزه را ندارند و نه تنها در این حوزه که در هیچ موضوع سیاسی‌ای نباید دخالت کنند. اگر هم گزینه دوم درست باشد که دیگر بدتر. این همه دعوی ولایت‌پذیری و او وقت فهم چنین بدیهیاتی را نداشتن، دو معنا بیشتر ندارد. یا در دعوی خود صادق نیستند و پشت یکسری مفاهیم پنهان شده‌اند تا کار خود را کنند و بار خود را ببرند یا اینکه خوب هم می‌فهمند قضیه از چه قرار است اما سودشان در نادانی است. هر چو که فکر کنید مخالفت با نفس مذاکره آن هم در شرایطی که مردم از ناترازی‌های سیاسی و اقتصادی و اجتماعی به ستوه آمده‌اند و سایه جنگ و ناامنی هم‌روزبه‌روز دارد به مانزدیک‌تر می‌شود چیزی جز گسسته‌شدن و عداوت با منافع ملی نام‌نمی‌تواند گرفت. دشمنی و اتهام‌زنی به مذاکره‌کنندگان هم با هر نیتی صورت بگیرد، بازی در زمین کسانی محسوب می‌شود که خیال نابودی این سرزمین را در سر می‌پرورانند.

۲ دشمنان مذاکره را کاسیان تحریم نام‌نهادند. یعنی چه؟ یعنی همه آنان صاحب کشتی‌های عظیم و غول‌پیکرند و شرکت‌های بی‌شماری در این جا و آن جای دنیا به نام خودشان و اعضای خانواده‌شان ثبت کرده‌اند تا تحریم‌ها را دور بزنند؟ قطعاً بعضی از مخالفان مذاکره سر در آخورهای مالی بی‌حساب و کتاب دارند و به سودشان است که مملکت همیشه در شرایط حساس کنونی قرار داشته باشد تا آن‌ها بتوانند بر شمار ویلاهای مجلل‌شان بیافزایند و ماشین‌های لوکس‌شان را افزایش دهند و اینکه ۷۰ سال بعد از خودشان را تأمین کنند اما کاسب تحریم به این اشخاص محدود نمی‌شود. کاسب تحریم کسی است که فقط و فقط در شرایط جنگی و بحران می‌تواند خودی نشان دهد. با شعار زنده است و اگر همین چندشعار را از او بگیرد دیگر هیچ حرفی برای نمی‌تواند زدگی کند. نه هنری برای ارائه دارد و نه همتی برای آن که گلیمش را از آب بیرون بکشد. بنابراین تا می‌تواند بر طبل جنگ و بحران می‌کوبد تا بلکه از این رهگذر نامی بیاندوزد و نوانی. اینکه تا نام مذاکره می‌آید تن و بدنش به لرزه می‌افتد به این دلیل است که فریاد مذاکره را تصور می‌کند. فریادی که ممکن است کشور اندک‌اندک به سمت آرامش برود و او دیگر حرفی برای گفتن نداشته باشد. کاسب تحریم مخالف هرگونه آرامش و ثبات است.

۳ مخالف مذاکره و مذاکره‌کنندگان فقط با نشستن بر سر میز مذاکره با آمریکایی‌ها مشکل ندارد. او ذاتاً مخالف گفت‌وگوست. اغلب آن‌ها را ببینید. حاضر نیستند حتی با هموطنان خودشان سر یک میز بنشینند و مناظره کنند چه رسد به مذاکره. به متکلم وحده بودن، حرف بی‌حساب زدن و پاسخی نشینیدن عادت کرده‌اند. تکلیف منتقدان‌شان را هم پیش‌پیش مشخص کرده‌اند. آن‌ها یا مزدورند یا غرب‌گرا یا سازشکار. به همین راحتی. پس حرف زدن با آن‌ها عین مفاسد است. آنهایی‌شان هم که اهل مناظره هستند به هر چیزی معتقدند الا ربط. دوستانی که با این جماعت مناظره کرده‌اند خوب می‌دانند چه می‌گویم. این جماعت در مناظره هم بیش از آنکه به دنبال روشن شدن موضوعی باشند یا بخواهند استدلالی در مقابل طرف مناظره بیارند مدام به این می‌اندیشند که چگونه حرفی را می‌آیرو کنند یا چیزی از گذشته‌ها را بر آفتاب افکندند تا حیثیت‌شان را برآورد دهند. حدس می‌زنم بیشتر این جماعت مشکل روان‌شناختی داشته باشند. یعنی در داخل خانواده و روابط شخصی‌شان هم بر همین طریق با دیگران مواجه می‌شوند.

۴ جالب‌ترین ویژگی این جماعت این است که در چنین مواردی سخن دشمن می‌شود حجت. دشمن می‌شود قابل اعتماد و دوست می‌شود خائن. اگر فی‌المثل تانیاهوی علیه ما علیه بگوید ما می‌خواهیم همانند لیبی با ایران رفتار کنیم یعنی حجت تمام شد. یک لحظه هم با خودشان فکر نمی‌کنند که اولاً ممکن است تانیاهو همین حرف را برای برهم خوردن مذاکرات زده باشد. دوم اینکه او هم افراطی‌های داخلی را خوب شناخته و می‌داند چه حرفی ممکن است آن‌ها را تهییج کند تا علیه مذاکرات بشورند. سوم اینکه اصلاً تانیاهو بخواهد چنین غلطی کند، تیم مذاکره‌کننده ایرانی سبب‌زمینی نیست که هر چه طرف مقابل بگوید آن‌ها بگویند چشم. واقعاً که: صعب‌روزی، بوالعجب‌کاری، پریشان‌عالمی.

۲۴ ساعت

۱۶

24 HOURS

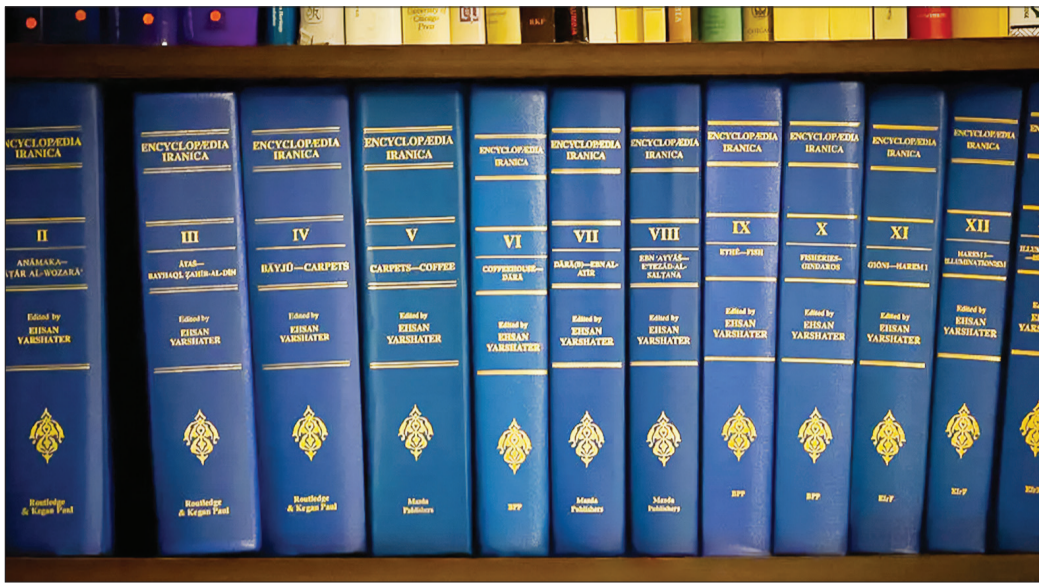
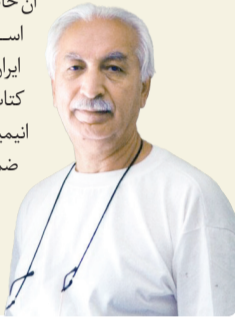
hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰۰، تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱، آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۵۷، نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن، تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۱۱۱۴، توزیع: نشر گستر امروز نوین، تلفن: ۰۲۱۰۶۱۹۳۳۰۰۰

چهره

صاحب چوب جادوی نقش‌های متحرک

نورالدین زرین کلک متولد ۲۰ فروردین‌ماه ۱۳۱۶ در مشهد با آن‌که فارغ‌التحصیل دکتری داروسازی از دانشگاه تهران بود، اما طی ۱۰ سال فعالیت مستمر توانست تصویرگری کتاب‌های درسی و جیبی را در بلژیک بیاموزد. او که بین سال‌های ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۲ در آکادمی سلطنتی بلژیک در این حرفه به تحصیل پرداخت، در سال ۱۳۵۳ نخستین مدرسه انیمیشن ایران را در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان تأسیس کرد. زرین کلک سه سال بعد در دانشگاه فارابی - دانشگاه هنر امروز - رشته انیمیشن را راه‌اندازی کرد و مشغول تدریس در آن‌جا شد. نورالدین زرین کلک، تصویرگر و انیماتور نام‌آشنا و پیشکسوت را بحق به‌عنوان پدر انیمیشن ایران می‌شناسد اما نه از آن خاطر که آورنده یا ابداع‌کننده این هنر در ایران است، بلکه به‌خاطر موی که برای انیمیشن ایران سفید کرد. ساماندهی و نظم در پروژه کتاب‌های درسی و آموزش هنر تصویرگری و انیمیشن‌سازی از تلاش‌های ارزشمند اوست. ضمن اینکه جوایزی که زرین کلک طی سال‌های متعددی کسب کرده، گویای ارج‌گذاری او در دنیای انیمیشن و تصویرسازی کتاب کودک است.

شروعی دوباره برای ایرانیکا

توجه دریایی سروراستار جدید دانشنامه ایرانیکا، اعلام کرد که مدخل‌ها و مقالات منتشرشده این دانشنامه در اختیار عموم قرار گرفته است

سوسن سیرجانی
خبرنگار گروه فرهنگ

مالی را منوط به عهده‌دار شدن بخشی از هزینه‌ها از داخل ایران کردند. اتفاقی که هیچ‌وقت نیفتاد. یارشاطر توانست با توافق جوامع بین‌المللی، جمع‌آوری کمک از ایرانی‌های خارج از کشور، همچنین جلب همکاری بالغ بر ۱۶۰۰ پژوهشگر و ۴۰ ویراستار، ۱۵ جلد از این دانشنامه را منتشر کند. در ایران هم انتشارات امیرکبیر چند جلد از جزوات این دانشنامه را به فارسی ترجمه و منتشر کرد.

مرگ بنیان‌گذار و حواشی آن

تا سال ۲۰۱۸ سردبیری «دانشنامه ایرانیکا» برعهده احسان یارشاطر بود. او بنیاد دانشنامه ایرانیکا را هم تأسیس کرده بود. اما با مرگ او دعوی حقوقی میان دانشگاه کلمبیا و بنیاد دانشنامه ایرانیکا سرگرفت. دانشگاه کلمبیا خواهان دریافت حق انتشار کامل این دانشنامه شد، اما ورثه یارشاطر و بنیاد که تأسیس کرده بود با این موضوع مخالف بودند. دانشگاه در شکایتش ادعای بنیاد را رد کرد و از طرف دیگر بنیاد دانشنامه ایرانیکا هم در سپتامبر ۲۰۱۹ شکایتی علیه التون دنیل، رئیس مرکز ایرانشناسی دانشگاه کلمبیا و انتشارات بریل به دادگاه تقدیم کرد. این بنیاد دانشگاه را متهم به محروم کردن آن از دسترسی به اسناد و دارایی‌های آن که در محدوده این دانشگاه قرار دارد، کرده است. همه این مسائل کار تدوین دانشنامه را برای مدتی مختل کرد. در این دوران التون دنیل، مورخ و ایرانشناس آمریکایی و یکی از اعضای بنیاد دانشنامه ایرانیکا، جانشین احسان یارشاطر شده بود و سردبیری این مجموعه را برعهده داشت.

شروعی دوباره

دعواهای حقوقی و تقریباً رهاشدگی دانشنامه ایرانیکا تا سال ۲۰۲۴، تاسف‌برانگیزی را بر دل کسانی گذاشته بود که می‌دانستند این دانشنامه چه اتفاق بزرگ و جامعی در معرفی ایران و تاریخ آن به جهان است. اما بالاخره با تلاش‌های دکتر توج در دریایی، استاد دانشگاه اروین کالیفرنیا و رئیس مرکز ایرانشناسی ساموئل مارتین جردن در این دانشگاه، حق انتشار این دانشنامه از دانشگاه کلمبیا به دانشگاه اروین کالیفرنیا منتقل شد. پس از این انتقال براساس انتخاب هیئت‌انضامی دانشنامه ایرانیکا، دریایی خودسرآستاری این دانشنامه را برعهده گرفت. این تغییر بزرگ، شروعی دوباره برای این پروژه مهم تاریخی محسوب می‌شود.

در این مدت با تمام فرازونشیب‌ها، ۱۷ هزار مدخل دانشنامه ایرانیکا نوشته شده که به‌صورت آنلاین و در ۱۵ جلد کتاب منتشر شده است. اما شاید یکی از موانع بزرگ برقراری ارتباط پژوهشگران سراسر دنیا با این دانشنامه، ضعف سایتی بود که برای این دانشنامه تعبیه شده بود. تا پیش از این ۹ هزار مقاله علاوه بر برخی مدخل‌ها در سایت منتشر شده بود. اما این تازمان با ضعف‌های بزرگی روبه‌رو بود که امکان استفاده پژوهشگران و علاقه‌مندان از دانشنامه را به‌صورت آنلاین، محدود می‌کرد. توج دریایی در اولین روزهای شروع به کارش در مصاحبه‌ای اعلام کرده بود، تلاش می‌کند سایت دانشنامه ایرانیکا به یک سایت مدرن تبدیل شود تا با برقراری امکانات چند رسانه‌ای مانند اضافه‌کردن فیلم و صدا، به کاربران و پژوهشگران کمک بیشتری شود. او همچنین از اضافه‌شدن هوش مصنوعی و ترجمه راحت‌تر مقالات در سایت خبر داده بود.

حالا با گذشت حدود یک‌ماه از شروع به کار توج دریایی به‌عنوان سروراستار جدید این دانشنامه، او اعلام کرده که بعد از یک‌سال تلاش، سایت دانشنامه ایرانیکا به‌روز شده و علاقه‌مندان می‌توانند با مراجعه به آدرس www.iranicaonline.org از مدخل‌ها و مقالات این سایت استفاده کنند. طبقه‌بندی موضوعی در سایت ایرانیکا براساس دو فاکتور انجام شده. کاربران هم می‌توانند براساس حروف الفبا به مدخل‌ها و مقالاتی که می‌خواهند دست پیدا کنند، هم می‌توانند براساس موضوع آنها را بازیابی کنند.

کتابخانه

اتمسفری غلیظ از مهر و غم

«سینگورینگ» نوشته علی‌خدایی در ۱۶۰ صفحه و با قیمت ۲۲۰ هزار تومان توسط نشر چشمه منتشر شد. خدایی در این اثر مانند سایر آثار گذشته‌اش، نوستالژی‌های کودکی و جوانی‌اش را مرور کرده و به‌سینماها، مدرسه‌ها، کتاب‌فروشی‌ها، خانه‌ها و خیابان‌هایی سرزده که حالا یا نیستند یا اسم‌شان عوض شده یا رسم‌شان، بعضی آدم‌ها، بعضی احساس‌ها که شاید دیگری از آن‌ها در جایی پیدا نشود. خدایی شهر را، اصفهان، تهران و خیابان‌ها و کوچه‌ها را دست‌مایه قرار می‌دهد تا اتمسفری غلیظ از مهر و غم توأمان بسازد. او مزه‌ها را از پس سال‌ها و دهه‌ها بیرون می‌کشد و یادمان می‌آورد که در کجای چهارباغ کدام

سینگورینگ
نویسنده: علی خدایی
انتشارات: چشمه

تاریخ

روز ملی فناوری هسته‌ای

روز ملی فناوری هسته‌ای
۲۰ فروردین ۱۳۳۶

ایران در سال ۱۳۳۶ به عضویت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درآمد و در سال ۱۳۴۶، پیمان عدم تکثیر سلاح‌های هسته‌ای را پذیرفت. یک سال بعد نخستین راکتور تحقیقاتی آب سبک از آمریکا خریداری شد و در دانشگاه تهران راه‌اندازی شد. سازمان انرژی اتمی نیز در سال ۱۳۵۳ بنیاد گذاشته شد. بعد از انقلاب ۱۳۵۷ نیز فعالیت‌های هسته‌ای ایران ادامه یافت تا اینکه ۲۰ فروردین‌ماه ۱۳۸۵ خبر دستیابی کشور به فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای و راه‌اندازی ریزجبره کامل غنی‌سازی اورانیوم اعلام شد. پس از آن شورای عالی انقلاب‌فرهنگی در جلسه‌ای در شهر پورماه همان سال، نام‌گذاری روز ۲۰ فروردین‌ماه را به‌عنوان «روز ملی فناوری هسته‌ای» به پاس قدردانی از تلاش‌های دانشمندان جوان ایران اسلامی، تصویب کرد. هر ساله، مراسمی در این روز در ایران برگزار می‌شود و دستاوردهای هسته‌ای جدیدی رونمایی می‌شوند. به‌تازگی نیز معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی از رونمایی ۹ دستاورد جدید این سازمان شامل سه دستاورد در حوزه رادیودارو، دو دستاورد در حوزه پلاسما و چهار دستاورد دیگر در حوزه صنعتی در بخش مربوط به لیزر، عکسبرداری و سیستم‌های کنترلی خبر داده است.